

STICHTING De club van Polen

Ware liefdadigheid bestaat alleen als er niet gedacht wordt aan geven, gever of gift!

Reisverslag transport naar Polen, oktober 2022, door de stichting "De Club van Polen" te Voorschoten.

Vorbereiding: Het afgelopen halfjaar zijn er goederen ingebracht en in dozen verpakt. Jammer dat het niet gelukt is om twee vrachtwagens vol te krijgen. Daarom gaan we deze keer met 1 vrachtwagen en blijven er dozen staan voor het volgende transport april '23.

Onze 'vaste' tolk Kinga kon niet mee; we zijn blij dat we via de Stichting Serafim Helpt contact hebben kunnen leggen met Edward Skubisz. Deze Nederlander woont en werkt al 14 jaar in Wrocław en kent zelfs een aantal van de huizen waar wij naar toe gaan. We zullen hem donderdagochtend ontmoeten in Celestyn.

Woensdagavond 5 oktober zijn er gelukkig vrijwilligers om te helpen inladen. Wij hopen dat er de volgende keer ook weer mensen zijn die een handje willen helpen (je kan/mag je nu al opgeven!). Fijn dat deze keer alle dekens, dekbedden, kussens, rollators/rolstoelen mee zijn gegaan.

Om 21:00 uur vertrekt de vrachtwagen, de particuliere auto om 23:00 uur. Na een prima tocht, zonder files, komen we rond het middaguur aan bij Celestyn.

Donderdag 6 oktober

Celestyn is het revalidatie centrum in Strzelin waar geestelijk/lichamelijk beperkte kinderen en jong volwassenen een dagbesteding en therapie krijgen.

Er is een neuroloog, logopediste, muziekpedagoge, fysiotherapie enz. aanwezig. Sinds kort ook een polikliniek met 5 psychologen. Een grote instelling die 30 jaar geleden met niks is begonnen en nu is uitgegroeid tot zo'n prachtige instelling.

Wat betekent onze inbreng voor deze instelling:

Kleding, schoenen, linnengoed, rollators enz. worden als eerste aan de cliënten gegeven. Hier vallen ook de mensen onder die in de sociale werkplaats komen. Medewerksters sorteren het uit zodat alles bij de juiste personen terecht komt. Daarna is het gezin van de kinderen die therapie krijgen aan de beurt. Wat overblijft gaat voor een gedeelte naar een stichting in Wrocław die in de stad daklozen van het nodige voorziet.

Twee psychiaters die enkele dagen op Celestyn werken, nemen goederen mee naar een centrum waar psychiatrische mensen verblijven die helemaal niets hebben. Voor deze mensen is geen voorziening. Celestyn staat voor iedereen klaar. Zo wordt bv een cliënte opgehaald met een busje, twee uur heen /twee uur terug. Regelmatig komt het voor dat kinderen na een weekend thuis vies en stinkend binnen komen. Dan wordt er gedoucht en krijgen ze schone kleren.

Daar worden dus ook onze kleding/handdoeken voor gebruikt! Het creatieve aspect is duidelijk zichtbaar. Elke groep is hier mee bezig, ieder op zijn eigen niveau en fysieke mogelijkheden.

Na een warme maaltijd gaan we naar ons hotel. Een hele nacht rijden en niet slapen, dat eist een klein beetje zijn tol. Dus op tijd gaan slapen om fris de volgende stap naar de drie opvanghuizen te gaan.

Vrijdag 7 oktober

Na een goede nachtrust en een prima ontbijt gaan we op pad. Evenals gisteren gaat Edward mee als tolk. Dat is voor ons heel waardevol want zo verloopt de communicatie wederzijds veel beter.

We komen aan bij het Blijf van m'n lijfhuis.

Er is veel hulp en daardoor loopt het uitladen vlot. Dit opvanghuis heeft het afgelopen jaar veel Oekraïense vluchtelingen geholpen. Deze zijn nu weer terug of naar een ander land. Vrouwen die uit de gevangenis komen krijgen ook tijdelijk onderdak. Huiselijk geweld komt regelmatig voor en deze vrouwen (met of zonder kinderen) mogen daar tijdelijk verblijven.

En het grote nieuws..... Eind dit jaar moeten ze verhuizen. Dit huis is afgekeurd (leidingen niet goed, sanitair zeer verouderd, muren te dun). Het is een hard gelag want ze hebben hier 25 jaar gewoond. Van de

gemeente huren ze nu een huis met 2 verdiepingen aan de andere kant van de stad. Het gebouw is kleiner maar de kamers groter. Nu komen er zes i.p.v. vier mensen op een kamer. Wij denken dan waarom geen 1 of 2 persoons kamers maar juist door met elkaar te wonen steunen ze elkaar en is er minder eenzaamheid. Er kunnen 50 mensen wonen.

Hoe komen deze vrouwen daar? Ze zwerven jaren op straat, hebben geen werk dus ook geen AOW. In Polen is de hoogte van de AOW afhankelijk van de jaren die je hebt gewerkt, een soort staatspensioen! Waar moet je wonen zonder geld? In

een opvanghuis zoals dit. Ook vrouwen met een lichamelijke/geestelijke beperking die niet meer thuis kunnen wonen of door familie in de steek gelaten zijn, verblijven hier. Men mag 1x per jaar gebruik maken van een huisarts wanneer je niet verzekerd bent. De ouderenzorg is hopeloos.

De goederen die we daar brengen, voornamelijk kleding, linnengoed, worden netjes in het magazijn gesorteerd en elke dag mogen bewoners wat komen halen.

Eigenlijk zouden ze wel meer kunnen gebruiken maar de opslagruimte is beperkt. Na thee/koffie en lekkers rijden we door en komen aan bij het

Opvanghuis voor Moeder en Kind maar ook gezinnen.

Hier laden we 250 dozen, dekens/dekbedden, kussens uit. Er is ook hier veel hulp. Allereerst zijn de eigen bewoners aan de beurt om kleding, schoenen enz. uit te zoeken. Dan de vluchtelingen en de rest gaat naar een stichting die het verkoopt op een bazar. De opbrengst komt ten goede aan een ziekenhuis in Wroclaw waar kinderen met kanker behandeling

krijgen. De directrice werkt al heel lang met deze stichting samen en heeft er het volste vertrouwen in. Dat heeft ze niet meer in het Rode Kruis daar; geen goede samenwerking.

Deze keer hebben we meer dozen gebracht omdat zij veel vluchtelingen hebben gehuisvest in een centrum in de stad. Er is wel ondersteuning van de gemeente gekomen maar dat wordt steeds minder.

Naast het gebouw zijn een aantal kamers waar mensen verblijven die helemaal voor zichzelf kunnen zorgen tot tot ze een woning van de gemeente toegewezen krijgen. Er is een groot woning tekort en de huurprijzen stijgen alleen maar. Voor deze mensen niet te betalen! Er verblijven nu 40 bewoners: 60% alleenstaande vrouwen, 20% alleenstaande vrouwen met kinderen en 20% gezinnen.

Zij hebben bijna allemaal een baantje of zorg verlov. Doen zelf de boodschappen en koken ieder voor zich. Wie dat niet kan wordt

natuurlijk geholpen. Men mag gebruik maken van de grote keuken.

Na een heerlijke warme maaltijd rijden we verder naar het:

Groot Mannenhuis in Bogedaina

Hier verblijven 75 mannen. Zeer verschillende mensen; mannen die moeilijk met geld kunnen omgaan, ex alcoholisten, mensen met psychische klachten, invalide mannen. Contact met familie is zeer beperkt of niet. Pijnlijk maar soms onvermijdelijk. Daklozen die in de zomer op het station of ergens buiten in de stad slapen komen als het kouder wordt naar dit huis. Ze krijgen dan een maaltijd, kleding, slaappleats. Overdag zwerven ze dan op straat. Alcohol of dronken binnen komen is uit den boze. Directie en medewerkers zijn daar zeer streng in.

Er is genoeg hulp met uitladen. Voor deze bewoners hebben we herenkleding, schoenen, dekens, dekbedden, kussens.

Onder het genot van koffie vertelt een medewerker dat over twee jaar dit huis een verpleeghuis wordt. De mannen met een grote lichamelijke beperking mogen dan blijven. De mannen die "goed" zijn worden overgeplaatst naar een ander opvanghuis van Brat Albert. Er komt een lift en geschoold personeel. Nood is hoog voor dit soort mensen. Verpleeghuizen zijn er minimaal. Zo spelen ze in op de behoefte. Er zal worden samengewerkt met de gemeente.

Het zit er op. We gaan terug naar het hotel om daar te eten en op tijd naar bed!
Morgenvroeg rijden we terug naar Voorschoten.

Terugkijkend op een goed verlopen transport komen we zaterdagavond allemaal weer veilig thuis. Dank aan de reisgenoten voor hun inzet en gezelligheid.

Dat deze opvanghuizen en het revalidatiecentrum Celestyn onze hulp heel graag krijgen is nu weer duidelijk geworden. Dit keer veel informatie gekregen wat de behoefte is en hoe en aan wie de goederen gegeven worden.

Wij gaan door met inzamelen van goederen (elke dinsdagavond van 19 tot 20 uur) en hopen in april 2023 weer een transport te realiseren. Dit hangt echter helemaal af van ons financiële plaatje want de huur van vrachtwagens en dieselkosten zijn schrikbarend gestegen en de giften lopen helaas terug!!

Hopelijk wilt u ons hier financieel bij steunen: NL29 TRIO 0788 84 75 54 t.n.v. de Club van Polen. Kijk ook op onze website: www.clubvanpolen.nl

Heel veel dank aan allen die ons hebben geholpen op welke manier dan ook om dit transport weer mogelijk te maken. Op deze manier laten we blijken dat ook deze mensen onze hulp en aandacht verdienen.

Voorschoten, 15 oktober 2022

Adrie Ferguson – de Feijter, secretaris